

Република Србија
Први основни суд у Београду
20 П.бр.57019/20
Дана, 25.11.2021. године
Београд, Булевар Николе Тесле 42 А

VIDOVIĆ ANĐELKOVIĆ
ADVOKATSKA KANCELARIJA

PRIMLJENO DANA: 1.11.2021

BROJ: 761/2021

POTPIS

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Виолета Јоксимовић, као судија појединац у правној ствари тужиоца АЛЕКСАНДРА НЕЋАКА из Београда, Улица Јурија Гагарина 251, кога заступа Срђан Видовић, адвокат из Београда, Улица Браће Југовића 3/8, против тужених ИСАК АСИЕЛА из Београда, општина Нови Београд, Булевар Михајла Пупина 207/127 и АЛЕКСАНДРА ЈИНКЕРА из Београда, Улица Васе Пелагића 46 А, које заступа Илија Џаковић, адвокат из Београда, Улица Јурија Гагарина број 30 Г, ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о предлогу за одређивање предложене привремене мере, донео је дана 25.11.2021. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја предлог тужиоца АЛЕКСАНДРА НЕЋАКА за одређивање привремене мере, па се налаже туженима ИСАК АСИЕЛУ и АЛЕКСАНДРУ ЈИНКЕРУ да омогуће тужиоцу АЛЕКСАНДРУ НЕЋАКУ да несметано уђе у Синагогу и надаље улази у Синагогу, да у наведеној Синагоги и потпуно слободно исповеда своју веру, у складу са Уредбом о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести Ковид-19, као и у делу у којем је тражио да се забрани туженима да онемогућавају тужиоца да улази у Синагогу, односно да предузимају било коју радњу којом се онемогућава тужилац да уђе у Синагогу, те да слободно исповеда своју веру.

II Ова привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка пред Првим основним судом у Београду у предмету П.бр.57019/20.

III ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца АЛЕКСАНДРА НЕЋАКА за одређивање привремене мере у делу у којем је тражио да се одреде привремене мере привременог уређења спорног односа и забране туженима ИСАКУ АСИЕЛУ и АЛЕКСАНДРУ ЈИНКЕРУ да предузимају радње које могу нанети штету тужиоцу.

IV Евентуално изјављена жалба не задржава извршење овог решења.

Образложење

Тужилац је у тужби коју је поднео овом суду 24.11.2020. године навео да је првотужени рабин који делује као део установе Рабината Савеза јеврејских општина Србије и чија је основна функција старање о обављању верске делатности у односу на Јевреје у Републици Србији, а управо је чињеница да је првотужени баш лице које треба да се стара о обављању верске делатности на нивоу јеврејске заједнице у Републици Србији од виталне важности за овај поступак, односно за утврђивање јачине повреде права личности коју је тужилац претрпео, да је друготужени председник јеврејске општине Београд, а тужилац је поднео ову тужбу као верник који је пре него што му је то било онемогућено од стране тужених, свакодневно одлазио у Синагогу како би исповедао своју веру, да су тужени дана 25.10.2019. године уз помоћ више физичких лица, првобитно неовлашћено ушли у двориште Синагоге, те су потом онемогућили било која трећа лица, као и овде тужиоца да уђе у Синагогу, односно наведеног дана првотужени који је имао кључеве од Синагоге и од колске капије кроз коју се улази у двориште Синагоге изашао је око 21,00 час испред Синагоге, где је по ранијем договору са туженима дошло око 30 физичких лица, чланова навијачке групе Фудбалског клуба "Партизан", под називом "Alcatraz", да се првотужени нашао испред Синагоге са навијачима, како би по претходном договору са обојицом тужених, навијачи ушли у двориште и зграду Синагоге, те заузели просторије исте и спречили било кога да потом уђе у простор дворишта и зграде Синагоге, да је тог дана промењен цилиндар браве на пешачкој капији како би се онемогућило да у простор дворишта и зграде Синагоге уђе било које физичко лице, да су на овај начин тужени користећи се физичком силом навијача који су поступали у име и за рачун тужених у потпуности онемогућили тужиоца да уђе у просторије Синагоге и исповеда своју веру, односно повредили право тужиоца на слободу вероисповести, да је тужилац последњи пут покушао да уђе у Синагогу 09.11.2020. године, али је на исти начин спречен, односно онемогућен је већ више од годину дана да уђе у Синагогу и да исповеда своју веру у Бога, због чега је предложио да суд усвоји тужбени захтев тужиоца и утврди да су тужени повредили право тужиоца на слободу вероисповести, као и да се обавезу тужени да солидарно тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде слободе и права личности, односно права на слободу вероисповести исплате износ од 300.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, а под претњом принудног извршења.

Поднеском од 02.08.2021. године предложили су одређивање привремене мере, којом би се одредила привремена мера привременог уређења спорног односа и забране туженима да предузимају радње које могу нанети штету тужиоцу, да се наложи туженима да омогуће тужиоцу да несметано уђе у Синагогу и надаље улази у Синагогу, да у наведеној Синагоги потпуно слободно исповеда своју веру, те да се тиме привремено уреди овде спорни однос, као и да се забрани туженима да онемогућавају тужиоца да улази у Синагогу, односно да предузимају било коју радњу којом се онемогућава тужилац да уђе у Синагогу и да слободно исповеда своју веру у Синагоги.

На рочишту одржаном дана 25.11.2021. године пуномоћник тужиоца остао је при предлогу за одређивање предложене привремене мере, наводећи да тужилац до данашњег дана нема приступ у Синагогу.

Тужени су преко пуномоћника оспорили тужбени захтев у целости, а на рочишту дана 25.11.2021. године противили су се предлогу за одређивање предложене привремене мере, налазећи да у конкретном случају нису испуњени услови за одређивање исте, сходно одредби Закона о извршењу и обезбеђењу.

Међу парничним странкама није спорно да је првотужени рабин који делује као део установе Рабината Савеза јеврејских општина Србије, а друготужени Александар Линкер, председник јеврејске општине Београд.

Читањем решења Првог основног суда у Београду П.бр.26132/19 од 11.12.2019. године утврђено је да је овим решењем одређена привремена мера, па је наложено туженима Исаку Асиелу и Александру Линкеру да успоставе пређашње стање уклањањем ланца са колске капије и предајом кључева колске и пешачке браве на улазу у двориште и зграду комплекс Синагоге – непокрености која се налази на адреси Маршала Бирјузова број 19, КО Стари град 2166, уписана у лист непокрености 328 КО Стари град, чији је тужилац јеврејска општина Београд законити држалац, ради приступа у све просторије тужиоца у којима се обављају делатности ЈОБ-а и то друштвену просторију ЈОБ са кошер кухињом и споредним просторијама, које се налазе у суторену зграде десно крило-улаз и у просторије тужиоца у левом крилу-улазу и то на првом спрату дечијег вртића, на другом спрату Омладинског клуба у коме се привремено налази канцеларија-пословне просторије ЈОБ, ради преузимања документације од стране законског заступника тужиоца Данила Медића и лица запослених у канцеларији, дечјем вртићу и кошер кухињи, а да из образложења наведеног решења произилази да се ради о догађају 25.10.2019. године.

Одредбом члана 43. Устава Републике Србије јемчи се слобода вероисповести, право да се остане при својој вероисповести, те да је свако слободан да испољава своју веру или убеђење вероисповедања, обављањем верских обреда, похађање верске службе или наставе, појединачно или у заједници са другима, као и да приватно или јавно изнесе своја верска уверења.

Одредбе члана 1. Закона о црквама и верским заједницама (“Службени гласник РС” број 36/06) дефинисано је да се свакоме у складу са Уставом Републике Србије јемчи право на слободу вероисповести, те да слобода вероисповести између осталог обухвата слободу исповедања вере у Бога, као и слободу сваког човека да појединачно или у заједници са другима, јавно или приватно испољава веровање или верско уверење учествовањем у богослужењу и обављањем верских обреда.

Одредбом члана 449. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу предвиђено је да би се одредила привремена мера за обезбеђење неновчаног потраживања извршни поверилац осим вероватноће постојања потраживања мора учинити вероватним и да би се без привремене мере испуњење његовог потраживања било осујећено или знатно отежано, или да ће бити употребљена сила или настати ненадокнадива штета (опасност по потраживање).

Како се у конкретном случају ради о праву тужиоца на слободу вероисповести, а која обухвата и слободу исповедања вере у Бога, као и слободу сваког човека да

појединачно или у заједници са другима јавно или приватно испољава веровање или верско уверење учествовањем у богослужењу и обављањем верских обреда, по налажењу овог суда тужилац је учинио вероватним постојање свог потраживања, као и опасност од настанка ненадокнадиве штете уколико би га тужени и то првотужени, као рабин који делује као део установе Рабината Савеза јеврејских општина Србије и друготужени, као председник јеврејске општине Београд спречавали у вршењу овог права, сходно члану 43. Устава Републике Србије, као и члана 1. Закона о црквама и верским заједницама, због чега је суд усвојио предлог тужиоца за одређивање привремене мере у делу који се односи на омогућавање несметаног уласка у Синагогу од стране тужиоца, као и да надаље улази у Синагогу, да у наведеној Синагоги потпуно слободно исповеда своју веру, те да се на тај начин у односу у овом делу привремено уређује, али уз ограничења, сходно одредби члана 3. Закона о црквама и верским заједницама, односно у складу са Уредбом о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести Ковид-19, имајући у виду да су тужени навели да је тужилац иако је онемогућен у приступу Синагоги разлог за то био ограничење мера због заразне болести Ковид-19, због чега је суд одлучио као у ставу I изреке овог решења, док је време трајања одређене привремене мере донео применом одредбе члана 447. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Суд је одбио предлог тужиоца за одређивање привремене мере у делу који се односи на одређивање привремене мере привременог уређења спорног односа и забране туженима да предузимају радње које могу нанети штету тужиоцу, јер у овом делу привремена мера није извршива, односно није јасно које су то привремене мере привременог уређења спорног односа и које су то радње које би се евентуално примењивале ради онемогућавања настанка штете на страни тужиоца, због чега је суд у овом делу предлог одбио као неоснован и одлучио као у ставу III иреке решења.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења дозвољена је жалба Вишем суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака истог, а преко овог суда.

Судија
Виолета Јоксимовић